

Nr lokalu	Nazwisko i imię osoby (firma, instytucja) zajmującej lokal	wysokość należnego czynszu lub wartość czynszowa za miesiąc kalendarzowy bezpośrednio poprzedzający miesiąc płatności zaliczki zł.	25% podstawy określonej w kol. 3 (§ 3 p. 1) zł.	20% — 30% *) podstawy określonej w kol. 3 (§ 3 p. 2-a § 3 p. 2-b *) zł.	Uwagi
1	2	3	4	5	6
	Do przeniesienia				
	Z przeniesienia				
	Razem				
Ogółem kol. 4 i 5					

Deklarację sporządziłem (łam) według najlepszej wiedzy i sumienia.
 Przepisy o odpowiedzialności karnej za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością są mi znane.
 Kwotę zł. równocześnie wpłacam do kasy Zarządu Gminy w
 przekazałem (łam) w dniu
 za pośrednictwem
 Uwagi wpłacającego
 dnia 194 . . . r.
 Podpis

*) niepotrzebne skreślić.

OBJAŚNIENIA.

Uwaga 1. Obowiązek wpłacania zaliczek na podatek od nieruchomości bez wezwania władzy podatkowej i obowiązku równoczesnego składania deklaracji według niniejszego wzoru wynika z § 4 rozporządzenia Ministrów Administracji Publicznej i Ziemi Odzyskanych z dnia 24 września 1948 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie obowiązku wpłacania zaliczek na podatek od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 336).

Uwaga 2. W kol. 2 wpisuje się nazwiska i imiona osób (firmy, instytucji) zajmujących lokale zarówno w nieruchomościach własnych, jak i w charakterze najemców, podnajemców (sublokatorów) lub osób dokwaterowanych.

W kol. 3 wpisuje się:

1) dla nieruchomości lub ich części, oddanych w najem lub dzierżawę — czynsz z tytułu najmu lub dzierżawy, należny za miesiąc kalendarzowy bezpośrednio poprzedzający miesiąc płatności zaliczki,

2) dla budynków lub ich części, składających się z lokali mieszkalnych, zajmowanych przez właściciela bądź użytkownika budynku albo oddanych bezpłatnie do używania lub użytkowania — miesięczną wartość czynszową, odpowiadającą kwocie czynszu, jaki by osoba zajmująca lokal opłacała w miesiącu poprzedzającym miesiąc płatności zaliczki, gdyby była najemcą lub dzierżawcą,

3) dla nieobjętych przepisami pkt. 1) i 2) nieruchomości lub ich części — podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości za ubiegły rok podatkowy, obliczoną w stosunku miesięcznym.

Jeżeli czynsz z tytułu najmu nieruchomości lub jej części płatny jest za inne okresy niż miesięczne, podstawę ustalenia wysokości zaliczki stanowi taka część ostatniego okresu płatności, jaka stosunkowo wypada za jeden miesiąc kalendarzowy.

W kol. 4 wpisuje się kwotę stanowiącą 25% czynszu pobieranego albo wartości czynszowej, ustalonej według nowych stawek czynszowych na podstawie dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259).

W kol. 5 wpisuje się kwotę stanowiącą 20% kwoty uwidocznionej w kol. 3, jeżeli ogólna kwota czynszu lub wartości czynszowej należna za ubiegły rok podatkowy w stosunku do nieruchomości lub ich części nie objętych nowymi stawkami czynszowymi na podstawie dekretu o najmie lokali nie przekracza 2.000 zł., zaś 30% jeżeli kwota ta przekracza 2.000 zł.

Uwaga 3. W roku 1948 obowiązek wpłacania zaliczek na podatek od nieruchomości odnosi się tylko do tych budynków lub ich części, za które czynsz bądź wartość czynszową ustala się według nowych stawek czynszowych na podstawie dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali.

Uwaga 4. Przy wpłaceniu zaliczek w roku 1948 podatnikom służy prawo zmniejszenia wpłacanych zaliczek o 1/12 część kwoty wymierzonego na ten rok podatkowy podatku od nieruchomości, przypadającej stosunkowo na budynki lub ich części, o których mowa w uwadze 3.

Uwaga 5. Kolumny 5 w roku 1948 nie wypełnia się.

Uwaga 6. W razie potrzeby należy dołączyć dodatkową deklarację.

698.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 listopada 1948 r.

w sprawie sposobu powoływania biegłych, trybu opisu i oszacowania, norm wynagrodzenia biegłych i członków komisji likwidacyjnych oraz biorących udział w licytacji: komornika i przedstawiciela Rady Narodowej, tudzież sposobu ustalenia innych kosztów sprzedaży i dzierżawy (opłaty manipulacyjne).

Na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 roku o zbywaniu i dzierżawie oraz o przekazywaniu na własność związków samorządu terytorialnego niektórych kategorii mienia państwowego (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 75) zarządzam na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego, co następuje:

§ 1. Okręgowy urząd likwidacyjny powołuje biegłych z sądowej listy biegłych, a w przypadkach, jeżeli odpowiednich biegłych brak na liście sądowej — z listy biegłych izby przemysłowo-handlowej lub izby rzemieślniczej.

2. Za równoznaczny z opinią biegłych uważa się szacunek dokonany przez pracowników Powszechnego Zakładu Ubez-

pieczeń Wzajemnych, wskazanych przez terytorialnie właściwy oddział wojewódzki Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych.

§ 2. Do oszacowania:

a) nieruchomości — należy w zasadzie powoływać trzech biegłych,

b) przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych oraz warsztatów rzemieślniczych — dwóch biegłych,

c) przedmiotów ruchomych — jednego biegłego, z wyjątkiem maszyn przemysłowych lub rzemieślniczych, do oszacowania których należy powoływać dwóch biegłych.

§ 3. W przypadkach gdy przeznaczony do oszacowania przedmiot lub prawo majątkowe składa się z części, których oszacowanie wymaga znajomości różnych gałęzi wiedzy, należy dla każdej części składowej danego przedmiotu lub prawa majątkowego, wymagającej odrębnego oszacowania, powołać ilość biegłych wskazaną w § 2.

§ 4. Przed przystąpieniem do oszacowania biegli dokonują dokładnych oględzin mienia przy udziale przedstawiciela okręgowego urzędu likwidacyjnego i obecnego posiadacza, zarządcy względnie delegata władzy, w której zarządzie mienie pozostaje.

§ 5. 1. Po dokonaniu oględzin biegli sporządzają protokół szacunkowy składający się z 2 części:

a) opisowej, którą podpisują wszystkie osoby, biorące udział w oględzinach mienia,

b) szacunkowej, która zawiera orzeczenie biegłych o szacunku mienia; orzeczenie to z przytoczeniem szczegółowego uzasadnienia powinno być podpisane przez biegłych.

2. Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego wyda szczegółową instrukcję w sprawie trybu opisu i oszacowania przedmiotów i innych praw majątkowych.

§ 6. W przypadkach, gdy między biegłymi zachodzi różnica zdań co do wartości szacowanego przedmiotu lub prawa majątkowego, fakt ten należy zaznaczyć w protokole oszacowania, a wartość szacunkową ustalić na wniosek dyrektora okręgowego urzędu likwidacyjnego w drodze uchwały okręgowej komisji likwidacyjnej. Uchwała komisji w tej sprawie wymaga szczegółowego uzasadnienia.

§ 7. 1. Wynagrodzenie biegłych oblicza się w zależności od ustalonej przez nich wartości oszacowanego mienia i wynosi przy sumie:

1.	do 30 000 zł	3%
2. powyżej	30 000 zł	2,6%
3.	50 000 zł	1,9%
4.	100 000 zł	1,45%
5.	200 000 zł	1,30%
6.	300 000 zł	1,20%
7.	400 000 zł	1,10%
8.	500 000 zł	1,00%
9.	600 000 zł	0,95%
10.	800 000 zł	0,90%
11.	1 000 000 zł	0,85%
12.	1 500 000 zł	0,80%
13.	2 000 000 zł	0,65%
14.	5 000 000 zł	0,55%
15.	10 000 000 zł	wynagrodzenie wynosi

60.000 zł chyba, że kwota ta ze względu na rodzaj przedmiotu oszacowania i nakład pracy biegłych jest oczywiście za niska. O przyznaniu wynagrodzenia przekraczającego 60.000 zł decyduje Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

2. Wynagrodzenie, wynikające z zastosowania odpowiedniej stopy, nie może być niższe od najwyższego wynagrodzenia, wynikającego z zastosowania stopy bezpośrednio wyższej.

3. Wynagrodzenie biegłych zaokrągla się do pełnego dziesiątka złotych w górę.

4. Pracownikom Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych powołanym do oszacowania po myśli § 1 ust. 2 nie przysługuje wynagrodzenie określone w ustępach poprzedzających z wyjątkiem zwrotu kosztów przejazdu i należności za nocleg oraz diet według norm określonych dla pracowników państwowych przy podróżach służbowych.

5. Obliczone według powyższych norm wynagrodzenie dzieli się między biegłych w równych częściach z zastrzeżeniem wynikającym z przepisu ust. 7.

6. W przypadku określonym w § 3 wynagrodzenie ustala się odrębnie dla każdej części składowej mienia, wymagającej odrębnego oszacowania. Nie przeszkadza to podziałowi wynagrodzenia w inny sposób uzgodniony między biegłymi.

7. Niezależnie od ilości biegłych powołanych do oszacowania nieruchomości (§ 2 pkt. a), każdemu z biegłych przysługuje wynagrodzenie w wysokości 1/3 sumy, wynikającej z obliczenia według przepisów ust. 1.

§ 8. 1. Ustala się następujące normy wynagrodzenia dla:

a) członków Głównej Komisji Likwidacyjnej lub ich zastępców biorących udział w posiedzeniach komisji — 750 zł dziennie,

b) członków okręgowej komisji likwidacyjnej lub ich zastępców — 500 zł dziennie,

c) przewodniczących: Głównej Komisji Likwidacyjnej i okręgowej komisji likwidacyjnej — 150% wynagrodzenia, określonego w punkcie a) i b),

d) komornika i przedstawiciela rady narodowej biorących udział w licytacji — po 150 zł za każdą pełną godzinę pracy. 2. Zastępcy członków otrzymują wynagrodzenie, jeżeli biorą udział w posiedzeniu w miejsce nieobecnego członka.

3. Osoby wymienione w ust. 1 i 2, jeżeli wykonują czynności wskazane w tych przepisach poza siedzibą swego urzędu lub pracy, otrzymują ponadto zwrot kosztów przejazdu i należności za noclegi według norm ustalonych dla pracowników państwowych przy podróżach służbowych.

§ 9. Na pokrycie wszelkich kosztów związanych z oszacowaniem, sprzedażą i dzierżawą oraz zabezpieczeniem kredytowanej ceny kupna dolicza się 5% ceny sprzedażnej, a przy dzierżawie do lat trzech — 5% tenuty dzierżawnej, należnej za cały okres, na jaki została zawarta umowa, przy dzierżawach zaś ponad trzy lata — 5% tenuty dzierżawnej, należnej za pierwsze trzy lata oraz po 1% rocznej tenuty dzierżawnej za każdy następny rozpoczęty rok dzierżawy.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER SKARBU

w/z W. Jastrzębski
Podsekretarz Stanu

699.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 października 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 5 ust. 3 dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 roku o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 30, poz. 129) w brzmieniu ustalonym dekretem z dnia 25 marca 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 117) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwalnia się od podatku od wynagrodzeń:

1) wypłacone w czasie od dnia 1 listopada do 31 grudnia 1948 r. wynagrodzenia z tytułu podwyżki dodatków aprowizacyjnych oraz z tytułu nowych dodatków aprowizacyjnych przyznanych uchwałą Rady Ministrów z dnia 29 września 1948 r. w sprawie zniesienia przydziałów chleba i mąki w zapotrzebieniu reglamentowanym (Mon. Pol. Nr A-73, poz. 636),

2) premie wypłacone pracownikom zatrudnionym w zakładach podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Węglowego za przekroczenie państwowego planu wydobycia węgla w roku 1947 bez względu na datę wypłaty,

3) wynagrodzenia wypłacane na terenie obcego państwa w czasie od dnia 1 stycznia 1946 r. do dnia 31 grudnia 1948 r. za pracę wykonywaną na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli zostanie udowodnione, że podlegają one tam podatkowi tego samego rodzaju i jeżeli właściwe obce państwo postępuje według zasad wzajemności co do wynagrodzeń wypłacanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej za pracę wykonywaną na obszarze obcego państwa.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER SKARBU

w/z W. Jastrzębski
Podsekretarz Stanu

MINISTER PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

w/z Tadeusz Kochanowicz
Podsekretarz Stanu

700.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 30 września 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 marca 1948 r. o utworzeniu Centralnego Zarządu Przemysłu Papierniczego.

Na podstawie art. 1 i 2 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się, co następuje:

§ 1. W wykazie przedsiębiorstw państwowych nadzorowanych przez Centralny Zarząd Przemysłu Papierniczego, stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 marca 1948 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu Centralnego Zarządu Przemysłu Papierniczego (Monitor Polski Nr 56, poz. 313) skreśla się punkt 18.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU

w/z inż. H. Golański
Podsekretarz Stanu

MINISTER SKARBU

w/z W. Jastrzębski
Podsekretarz Stanu

PREZES CENTRALNEGO URZĘDU PLANOWANIA

T. Dietrich